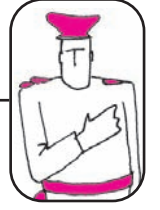
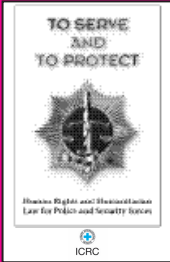

Polis ve Güvenlik Güçleri için İnsan Hakları ve İnsancıl Hukuk

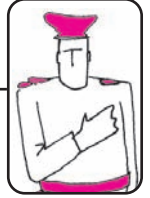

Hizmet ve Koruma *kitabından ana başlıklar*

ICRC

Polis ve Güvenlik Güçleri için İnsan Hakları ve İnsancıl Hukuk

Hizmet ve Koruma

kitabından ana başlıklar

Uluslararası Kızılhaç Komitesi
International Committee of the Red Cross (ICRC)

Uluslararası Kızılhaç Komitesi
Silahlı Kuvvetler ve Güvenlik Güçleri ile İlişkiler Birimi

İletişim Bilgileri: International Committee of the Red Cross
Unit for Relations with Armed and Security Forces
19 Avenue de la Paix, 1202 Geneva, Switzerland
Tel: +41 22 734 6001 – Faks: +41 22 733 2057
E-posta: icrc.gva@icrc.org • Web: www.icrc.org

ICRC

a.	Giriş	4
b.	Uluslararası Kızılhaç Komitesi'nin Faaliyetleri	6
c.	Uluslararası Hukuk	7
	Uluslararası İnsancıl Hukuk	8
	İnsan Hakları Hukuku	10
d.	Demokratik Devletlerde Kolluk Görevi	12
	Etik ve Yasal Tutum	13
e.	Suçların Önlenmesi ve Tespiti	15
	Kamu Düzeninin Korunması	17
f.	Kolluk Görevinde Temel Yetkiler	
	Yakalama ve Gözaltı	19
	Kuvvet ve Ateşli Silah Kullanımı	21
g.	Hassas Gruplar	
	Kadınlar	23
	Çocuklar	24
	Mülteciler ve Ülkeleri İçinde Göç Etmek Zorunda	
	Kalan Kişiler	25
h.	Suç ve Yetki Suiistimali Mağdurları	27
i.	Komuta ve Yönetim	
	İzleme ve İnceleme Sorumlulukları	29
	İnsan Hakları İhlallerinin Soruşturulması	31
j.	Sonuç	32
k.	Kısaltmalar	33

Uluslararası Kızılhaç Komitesi (International Committee of the Red Cross - (ICRC) 1863 yılında kuruluşundan bu yana silahlı çatışmalardan etkilenen kişilere koruma ve yardım sunmak için çaba sarf etmektedir. Uluslararası Kızılhaç Komitesi, herhangi bir ayırım yapmaksızın savaş alanında yaralananlara yardım götürmek ve insanların acılarının önlenmesi veya hafifletilmesi isteğinden doğmuştur. Amacı, çatışmaların etkilerinin sınırlandırılması suretiyle hayatın ve sağlığın korunmasıdır.

Kızılhaç ve Kızılay Dernekleri Birliği 1919 yılında kurulmuştur. **Şimdi ki adıyla Uluslararası Kızılhaç ve Kızılay Dernekleri Federasyonu**, büyük çaplı doğal afetlerde uluslararası kurtarma ve yardım operasyonlarının organizasyonu, koordinasyonu ve yönetimini üstlenir ve Ulusal Derneklerin çalışmalarını teşvik eder.

Bu iki kuruluş Ulusal Kızılhaç ve Kızılay Dernekleri ile bir araya gelecek Uluslararası Kızılhaç ve Kızılay Hareketini oluşturur. Hareketin faaliyetleri 1965 yılında resmen kabul edilen yedi Temel İlkeye göre yürütülür. Bu ilkeler şunlardır: İnsaniyetçilik, Ayırım Gözetmeme, Tarafsızlık, Bağımsızlık, Gönüllü Hizmet, Birlik ve Evrensellik.

Çatışmaların yapısının sürekli değiştiği günümüzde aktörler artık sadece cephelerde savaşan askerlerle sınırlı değildir. Düzensiz silahlı gruplar, paramiliter güçler, iç birlikler, polis ve güvenlik güçleri mensupları ve hatta konuyla uzaktan yakından ilgisi olmayan bireyler dahi günümüz silahlı çatışmalarında ve diğer geniş kapsamlı şiddet olaylarında sıklıkla rol almaktadır. Devletler arasında eskiye kıyasla gittikçe daha az savaşlar yaşanmakta ve bunun yerini düşük şiddetli uluslararası nitelikte olmayan çatışmalar, terör eylemleri ve kitlesel sivil isyanlar almaktadır. Cepheler kentsel alanlara kaymakta, siviller gittikçe daha yüksek risk altında kalmakta ve sıklıkla doğrudan saldırılara hedef olmaktadır. Temel insanlık ilkeleri günümüzde yaygın ve sistematik bir şekilde göz ardı edilmektedir. Bu değişiklikler kendi paralelinde, özellikle uluslararası insancıl hukuk bilgisinin artırılması ve uluslararası insancıl hukuka uyumun sağlanmasına yönelik çabaları olmak üzere Uluslararası Kızılhaç Komitesi'nin çalışmalarında değişiklikler ortaya çıkarmıştır.

Uluslararası Kızılhaç Komitesi uluslararası insancıl hukukun koruyucusudur: Görevi anılan hukukla belirlenen kurallara daha fazla saygı gösterilmesini sağlamaktır. Hukuk bilincinin artırılmasına ilaveten silahlı çatışma ve iç şiddet mağdurlarına yardım etmeye ve bu mağdurların hukukun öngördüğü şekilde korunmalarını sağlamaya çalışır. Bu amaçlarını sadece doğrudan saha operasyonları (bkz. "b" Uluslararası Kızılhaç Komitesi'nin Faaliyetleri) ile değil aynı zamanda silahlı kuvvetler, polis ve güvenlik güçlerinin insancıl hukuk ve gerektiğinde insan hakları konusundaki eğitimlerini teşvik etmek ve bu eğitim faaliyetlerine katılmak suretiyle gerçekleştirir.

1996 yılında Uluslararası Kızılhaç Komitesi, polis ve güvenlik güçleri için insancıl hukuk ve insan hakları hukuku üzerine eğitim faaliyetlerine başlamıştır. İki yıl sonra "Hizmet ve Koruma" (To Serve and to Protect) isimli bir eğitim kılavuzu yayınladı. Bu eser 21 dile tercüme edilmiştir. Bu kitapçık söz konusu kılavuz esas alınarak hazırlanmış olup anahtar tabirler, kavramlar, ilkeler ve davranış modellerinden bazılarını irdelemektedir. Orta -ve daha alt düzey- polis ve güvenlik görevlileri tarafından kullanılması tasarlanmıştır.

Kolluk faaliyetlerinin başlıca amacı tüm bireylerini yasadışı eylemlere karşı korumak suretiyle topluma hizmet vermektir. Demokratik toplumlarda ilgili güçler hizmet verdikleri toplumu temsil etmenin yanı sıra aynı topluma karşı duyarlı olmaya ve sorumluluklarını yerine getirmeye çalışırlar. Bu kitapçık Kolluk görevlilerinin görevleri esnasında ilgili uluslararası insancıl hukuk ve insan hakları ilkeleri ve kurallarını anlamalarına ve uygulamalarına yardımcı olacaktır. Amacı vatandaşlara hizmet vermek ve onları korumak olan kurumlarının imajını yükseltecektir.

Uluslararası Kızılhaç Komitesi;

savaş esirlerini ve sivil tutukluları **ziyaret eder**

kayıp kişileri **arar**

çatışmalar nedeniyle birbirlerinden ayrı düşen aile bireyleri
arasında aile mesajlarının **iletilmesini sağlar**

dağılmış aileleri **yeniden birleştirir**

temel ihtiyaç maddelerinden yoksun sivillere gıda, su ve ilaç
yardımı **sağlar**

insancıl hukukla ilgili bilgileri **yayar**

insancıl hukuka uyulup uyulmadığını **izler**

insancıl hukukun ihlallerine **dikkat çeker** ve insancıl hukukun
gelişmesine katkıda bulunur

karşılıklı dayanışma içerisinde, Ulusal Kızılhaç/Kızılay Dernekleri
ile **işbirliği yapar**

Uluslararası hukuk (veya daha açık tabiriyle uluslararası kamu hukuku);

Özellikle Devletler olmak üzere bu hukuka tabi tüm taraflar üzerinde **bağlayıcıdır**;

Esas itibariyle Devletlerin hakları, görevleri ve çıkarları **üzerinde durur**;

Devletlerin kendi aralarında ve Devletler ile söz konusu hukuka tabi uluslararası örgütler ve daha alt düzeyde ise bireyler arasındaki ilişkileri düzenleyen **kurallar bütünüdür**;

Uluslararası ilişkilerin birçok unsurunu **düzenler** ve Devletlerin hükümlanlık hakları (arazi, deniz ve hava), çevrenin korunması, uluslararası ticaret ve Devletlerin güç kullanması vb. hakkında kurallar içerir.

İnsan hakları hukuku ve insancıl hukuk, uluslararası kamu hukukunun iki dalıdır. Her ikisi de farklı konum ve koşullarda olsa dahi bireylerin hayat, sağlık ve onurlarının korunması için düzenlenmiştir.

Uluslararası hukuk ile ulusal hukuk kaynakları farklı olup, Devletlerin de uluslararası hukuku kendi hukuk sistemlerine entegre etme şekilleri farklılık göstermektedir. Bununla birlikte herhangi bir Devletin kendi anayasası veya ulusal hukukuna uluslararası hukuk kapsamındaki yükümlülüklerini yerine getirmemesine bir mazeret teşkil edecek hükümler koyması söz konusu olamaz.

Uluslararası hukuku ihlal edici eylemler, ilgili Devlete, tazminat yükümlülüğü de dahil olmak üzere **uluslararası birtakım yükümlülükler getirebilir**. Kolluk kuvvetlerinin resmi yetkileri kapsamında yaptıkları ihlaller de bu tür eylemler arasında sayılabilir. Dolayısıyla bu eylemler nedeniyle Devletlerin de uluslararası hukuk kapsamında sorumlu tutulabilmeleri söz konusu olabilir.

Uluslararası İnsancıl Hukuk

Silahlı çatışma hukuku olarak da bilinen insancıl hukuk aşağıdaki durumları kapsar:

uluslararası silahlı çatışma; başka bir deyişle Devletler arasında kısmi veya toplam işgalin söz konusu olduğu silahlı çatışmalar;

uluslararası nitelik taşımayan silahlı çatışma; başka deyişle bir Devlet içinde meydana gelen geniş çaplı silahlı şiddet olayları;

"karma silahlı çatışma"; yabancıların da karıştığı iç çatışma.

Uluslararası insancıl hukuk, silahlı çatışmalardan etkilenen veya etkilenebilecek insanların ve mal varlıklarının **korunması** ve kullanılan savaş yöntemleri ve silahların sınırlandırılmasını amaçlayan ilkeler ve kurallardan meydana gelir. Tarihsel olarak "Cenevre Hukuku" ve "Lahey Hukuku"ndan oluşmaktadır.

"Cenevre Hukuku" esas itibarıyla saldırılarda yer almayan (siviller) veya saldırılarda artık yer almayan (özellikle silahlı kuvvetlerin yaralı, hasta, kazaya uğramış veya esir düşmüş üyeleri) **kışilerin korunması ile ilgili kuralları kapsamaktadır.**

"Lahey Hukuku" ise esas itibarıyla savaşan tarafların saldırı yöntemlerinin uygulanmasıyla ilgili **hak ve yükümlülüklerini** belirleyen ve savaş araçları ile yöntemleri ile ilgili seçimlerini sınırlandıran **hüküm ve kuralları içermektedir.**

Günümüz uluslararası insancıl hukuk külliyyatı, 10 Haziran 1977 tarihinde iki Ek Protokol ile tamamlanan **12 Ağustos 1949 tarihi dört Cenevre Sözleşmesinde yer almaktadır.** I. Protokolün onaylanması "Cenevre Hukuku" ile "Lahey Hukuku" arasında daha önce var olan ayrımın kesin çizgilerini yok etmiştir.

Birinci Cenevre Sözleşmesi cephede yaralanan veya hastalanan askeri personele yardım edilmesi ile ilgili hükümler içermektedir.

İkinci Cenevre Sözleşmesi denizde yaralanan, hastalanan veya kaza geçiren askeri personele yardım edilmesine ilişkin hükümler içermektedir.

Üçüncü Cenevre Sözleşmesi savaş esirlerine nasıl muamele edileceğini düzenler.

Dördüncü Cenevre Sözleşmesi ise savaş zamanında sivillerin korunmasına ilişkindir.

I. Protokol ulusal kurtuluş savaşları da dahil olmak üzere uluslararası silahlı çatışmaları kapsar ve özellikle saldırıların etkilerine karşı sivillerin korunması amacıyla hazırlanmıştır.

1949 tarihli dört Cenevre Sözleşmesinin ortak **3. maddesi**, sadece uluslararası çatışmalar değil aynı zamanda iç karışıklıklar için de geçerli olan kurallar içermesi nedeniyle kendi başına bir "mini-sözleşme" olarak adlandırılmaktadır. Bu kurallar günümüzde mutlak uluslararası hukuk olarak kabul edilmektedir; başka bir deyişle savaşan tarafların herhangi bir anlaşma kapsamında yükümlülüklerinin olup olmadığına bakılmaksızın uymakla yükümlü oldukları bir huktur. Bu kurallar her koşulda gözetilmesi gereken asgari standardı temsil etmektedir. Saldırılarda hiçbir aktif rol oynamayan kişilere insanca muamele edilmeli ve ayırım yapılmamalıdır. Savaşta rol almayanların yaşamları ile fiziksel ve ruhsal sağlıklarına tecavüz edilmesi, rehin alma, kişisel onura saldırı ve adil yargılanma hakkının elinden alınması gibi, yasaklanmış fiiller arasındadır. Yaralı ve hastalar toplanmalı ve bakımları sağlanmalıdır.

Cenevre Sözleşmelerine ek **II. Protokol**, 3. maddenin geliştirilmiş hali olarak kabul edilebilir; iç silahlı çatışma hallerinde uygulanması gereken daha ayrıntılı kural ve hükümler içermektedir.

İnsan Hakları Hukuku

Uluslararası insan hakları hukuku, bireylerin veya grupların sadece insan olmaları gerekçesiyle yetkili makamlardan belli tutum ve davranış standartları veya belli faydalar beklmelerine mesnet teşkil eden **bir takım ilke ve kurallardan oluşmaktadır**. Bu haklar hemen tüm ülkelerde anayasalar ve iç hukuk ile güvence altına alınmıştır.

Uluslararası İnsan Hakları Senedi, aşağıda belirtilen üç belli başlı insan hakları belgesine ortak referans olarak kullanılan bir tabirdir:

İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi;

Kişisel ve Siyasal Haklara İlişkin Uluslararası Sözleşme;

Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklara İlişkin Uluslararası Sözleşme.

Diğer belli başlı insan hakları antlaşmaları aşağıda belirtilmiştir:

Soykırım Suçunun Önlenmesi ve Cezalandırılmasına İlişkin Sözleşme;

Her Türlü Irk Ayrımının Ortadan Kaldırılmasına İlişkin Sözleşme;

Kadınlara Karşı Her Türlü Ayrımcılığın Ortadan Kaldırılmasına İlişkin Sözleşme;

İşkenceye ve Diğer Zalimane, İnsanlıkdışı veya Küçültücü Muamele veya Cezaya Karşı Sözleşme;

Çocuk Haklarına İlişkin Sözleşme;

Mültecilerin Statüsüne İlişkin Sözleşme;

Mültecilerin Statüsüne İlişkin Protokol.

Birleşmiş Milletler Antlaşması veya başlıca uluslararası insan hakları antlaşmaları **çerçevesinde kurulan çeşitli organlar** bir uluslararası insan hakları denetleme sistemi oluşturmaktadır.

Antlaşma esaslı ana kuruluş İnsan Hakları Komisyonu ve bu komisyona bağlı insan haklarının geliştirilmesi ve korunması alt-komisyonudur. Komisyon "özel prosedürlerden", başka bir deyişle belli konular veya ülkelerden sorumlu "özel raportörler" ve çalışma gruplarından yararlanmaktadır.

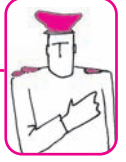
İnsan hakları antlaşmalarının altısında kendi ilgi alanlarına giren antlaşmalarının yürütülmesini izlemekle görevli **bağımsız uzman komiteleri kurulması öngörülmektedir.**

Kolluk görevlileri ilgili bölgesel insan hakları sistemlerine **aşına** olmalıdır:

İnsan Hakları ve Halkların Haklarına İlişkin Afrika Antlaşması;

İnsan Haklarına İlişkin Amerika Sözleşmesi;

İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunmasına İlişkin Avrupa Sözleşmesi.

Kolluk görevlilerinin temel ödevi insanları yasadışı eylemlere karşı korumak suretiyle topluma hizmet vermektir.

Görevlilerin sorumlulukları kamu düzeni ve güvenliğinin korunması, suçların önlenmesi ve tespit edilmesi ve ihtiyacı olanlara yardım edilmesidir.

Görevlilere verilen **hak ve yetkiler** yakalama ve gözaltına alma, arama ve zapt, ateşli silahları ve diğer güçleri kullanmaktır.

Kolluk kurumları temsil ettikleri, sorumlu oldukları ve kendilerine güvenen toplumların temsilcisi olmalıdır.

Kolluk görevlileri kanunları bilmeli, anlamalı, kanunlara saygılı olmalı ve kanunları uygulamalıdır.

Uluslararası insan hakları ve insancıl hukukun her ikisi de Kolluk uygulamaları ile doğrudan bağlantılıdır.

Kolluk görevlileri için insan hakları ve özgürlüklerini geliştirmek ve korumak hem ortak hem de bireysel bir sorumluluktur.

Tüm insanlar kanun karşısında **eşittir** ve kanunlarla eşit korunma hakkına sahiptirler. Hiçbir ayırım yapılmamalıdır.

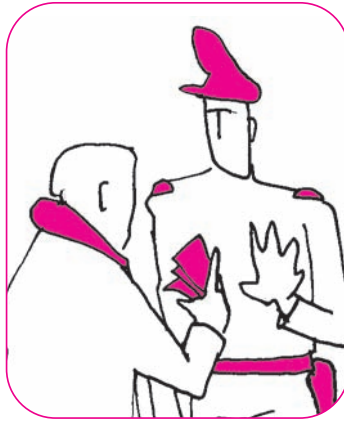
Kanunların harfiyen riayet edilmesi ve kanunlara saygı gösterilmesi, iyi bir Kolluk uygulamasının temelidir.

Kanunlara aykırı tutum ve davranışları haklı göstermek amacıyla Kolluk görevlileri tarafından bireysel olarak **istisnai koşullar veya üstlerinden emir almış olması** gibi gerekçeler ardına sığınılmaz.

Kolluk görevlileri, görevlerini kanunlara uygun olarak yerine getirmelerine olanak sağlayacak **bir kişisel tutum geliştirmeli** ve belirli davranış kurallarını benimsemelidir.

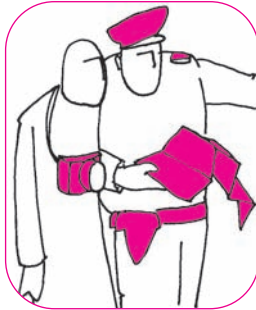
Mesleki etik, belli bir meslek grubunun tüm üyelerinin davranış ve tutumlarını belirleyici standartlar ve kurallardır.

Kolluk Görevlileri için Davranış Kuralları meslek grubu için etik ve yasal kuralları belirler. Aşağıda sekiz hükmün bir özeti yer almaktadır:

- Madde 1: Kolluk görevlileri her zaman için görevlerini kanunlara uygun olarak yerine getirmek zorundadır.
- Madde 2: İnsan onuruna saygı duymalı ve herkesin insan haklarını korumalı ve gözetmelidir.
- Madde 3: Kolluk görevlileri ancak kesinlikle gerekmesi halinde ve görevlerini yerine getirmeleri için gereken ölçüde güç kullanabilirler.
- Madde 4: Görevlerini yerine getirmeleri veya adalet sisteminin gereksinimleri uyarınca aksi gerekmedikçe gizliliğe saygı duymak zorundadırlar.
- Madde 5: İşkence ve diğer acımasız, insanlık dışı veya aşağılayıcı muamele veya cezaların herhangi birisine başvurmamalı, bunları teşvik etmemeli veya bu tür davranış ve tutuma müsamaha göstermemelidir.
- Madde 6: Gözetimleri altında bulunan kişilerin sağlıklarını korumak ve gerektiğinde tıbbi bakımlarını sağlamakla yükümlüdürler.
- Madde 7: Herhangi bir yolsuzluk yapmaları yasaktır.
- Madde 8: Kanunlara ve bu Davranış Kurallarına uymak zorundadırlar. İhlalleri üstlerine rapor etmelidirler.

Kolluk görevlilerinin yasadışı ve/veya etik dışı davranış ve tutum içinde olduklarından şüphelenilmesi durumunda derhal, kapsamlı ve tarafsız bir inceleme başlatılmalıdır.

Tüm Kolluk görevlerinde olduğu gibi **suçların önlenmesi ve tespiti konusunda** da polisin her zaman için insan haklarına saygılı olması zorunludur.

Yeterli önleme ve tespit çalışmalarında yasal taktik ve uygulamalar esas alınmalı keyfi davranış ve tutumlardan sakınılmalıdır.

Burada anahtar husus toplum polisi olabilir; vatandaşlar ve polis birbirlerine güvenmeli, saygı duymalı ve yardımlaşmalıdır.

Suçların önlenmesi ve tespit edilmesi sürecinde saygı duyulması gereken **temel haklar** aşağıda belirtilmiştir:

Suçsuzluk varsayımı hakkı;

Adil yargılanma hakkı;

Mahremiyetin korunması hakkı.

Şüpheliler ve sanıkların sorgulanmasında hassas kurallar uygulanmalı ve sağlam bir hazırlık aşamasından geçilmelidir.

Polisin suçluların arasına sızması ve muhbir kullanımı istisnai önlemler olarak kalmalıdır. Sıkı kurallar, izleme ve denetim bu uygulamalarda temel şartlardır.

Kolluk görevlileri suç mağdurları ile ilgilenme konusunda **özel eğitim almak** zorunda olup, bunu için özel kurallar ve prosedürler gerekmektedir.

İster ceza davalarında ister hukuk davalarında olsun herkes, kanunla kurulmuş yetkili, bağımsız ve tarafsız bir mahkemede adil ve halka açık bir duruşmada yargılanmalıdır.

Bir ceza davasında adil yargılamanın temini için **aşağıdaki asgari garantilerin** sağlanması zorunludur:

Saniğa;

neyle suçlandığı derhal açıklanmalıdır;

kendisini savunması için yeterli fırsat tanınmalıdır;

gereksiz gecikmelere mahal vermeden yargılaması yapılmalıdır;

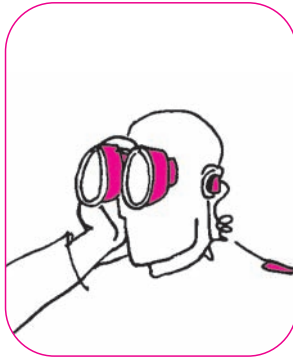
kendisini şahsen, kendi seçeceği bir avukatla savunmasına izin veril-
meli veya gerektiğinde hukuki yardım alması sağlanmalıdır;

şahit göstermesine izin verilmelidir;

ücretsiz tercüman desteği sağlanmalıdır;

kendisi hakkında şahitlik etmeye veya suçunu itirafa zorlanmamalı-
dır.

**Suç veya yetki suiistimali mağdurları korunma ve tazminat hakkına
sahiptir.**

Herkes düşünce ve düşündüklerini ifade etme ve barışçıl amaçla toplanma ve birlikte hareket etme **özgürlüğü hakkına sahiptir**.

Barışçıl amaçla toplanma ve birlikte hareket etme gibi **temel haklar**, yasal açıdan aşağıdaki nedenlerle gerek duyulması halinde sınırlandırılabilir:

başkalarının haklarının veya ününün gözetilmesi;

ulusal güvenlik, kamu güvenliği, kamu düzeni, halk sağlığı veya halkın manevi değerlerinin korunması.

Yasadışı olmakla birlikte şiddete başvurulmayan toplantı ve gösterilerde Kolluk görevlileri güç kullanmaktan sakınmalı veya kaçınılmaz olan hallerde güç kullanımını asgari düzeyde tutmalıdır.

Şiddete başvuru olan toplantı ve gösterilerin dağıtılması sırasında ateşli silahlar ancak daha tehlikesiz yol ve yöntemlerin etkisiz kaldığının görülmesi ve gözle görülür bir ölüm veya ciddi yaralanma tehdidi olması durumunda kullanılabilir.

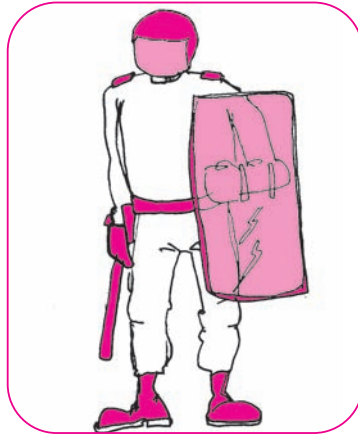
Tacizkar bir kalabalığın üzerine **fark gözetmeksizin ateş açılması** hiçbir zaman kalabalığın dağıtılması için yasal veya kabul edilebilir bir yöntem olamaz.

Ulusun yaşamını tehdit eden **acil durumlarda** Devletler, yaşanan olayın gerektirdiği ölçünün dışına çıkmaksızın, uluslararası medeni ve siyasi haklar antlaşması hükümlerine uymayan belli önlemler alabilirler.

Herhangi bir acil durum resmi yollardan ilan edilmelidir. Bu yapıldığı zaman dahi yaşama hakkı, işkenceye veya diğer kötü muamelelere, insanlık dışı veya aşağılayıcı muamele ve cezalara maruz kalmama hakkı ve ceza hukukunun geriye dönük işletilememesi özgürlüğü gibi belli hakların kişinin elinden alınması veya göz ardı edilmesi söz konusu olamaz.

Düşük şiddette iç silahlı çatışmalar, dört Cenevre Sözleşmesinde ortak 3. madde kapsamında ele alınmaktadır. **3. maddede** her zaman için yasaklanmış olan bir dizi eylem sıralanmaktadır. Bunlar arasında yaşama hakkına tecavüz, rehine alma, kişilik onuruna saldırılar ve yargısız ceza ve infazlar sayılabilir.

Yüksek şiddetli silahlı çatışma da dört Cenevre Sözleşmesinin ortak **3. maddesi** ve söz konusu Sözleşmelere ek II. Protokol kapsamında ele alınmıştır.

Herkes yaşama, özgürlük ve kişisel güvenlik hakkına sahiptir.

Yakalama, bir suç işlediği iddiası nedeniyle veya yetkili bir makamın emriyle bir kişinin gözaltına alınması anlamına gelir.

Gözaltındaki şahıs tabiri, herhangi bir suçtan hüküm giymemekle birlikte kişisel özgürlüklerinden mahrum bırakılan herhangi bir kişiyi ifade eder.

Hükümlü, herhangi bir suçtan hüküm giymesi sonucu kişisel özgürlüklerinden mahrum bırakılan herhangi bir kişiyi ifade eder.

Gözaltı tabiri, yukarıda belirtildiği şekilde gözaltına alınan bir kişinin durumunu ifade eder.

Mahkumiyet tabiri, yukarıda belirtildiği şekilde hüküm giyen bir kişinin durumunu ifade eder.

Mutlak işkence yasağı tüm yakalanan, gözaltındaki veya hükümlü şahıslar için geçerlidir.

Keyfi yakalama, gözaltına alma ve mahkum etme de yasaklanmıştır.

Yakalama ve gözaltı yetkisi sadece tam yetkili şahıslar tarafından kullanılmalıdır.

Bir suç isnadı ile **gözaltına alınan kişiler** hüküm giyene kadar masum kabul edilmelidir.

Gözaltındaki şahıslar şahitlik etmeye, suçunu itirafa veya başkaları hakkında muhbirlik yapmaya **zorlanamaz**.

Yakalamanın ardından yakalama nedenleri ve kendisi hakkında isnat olunan suçlar derhal yakalanan kişiye bildirilmelidir.

Gözaltında tutulan kişiler herhangi bir adli merci veya yakalanması veya gözaltına alınmasının yasal olup olmadığına karar verebilecek bir makamın önüne çıkarılmalıdır.

Gözaltında bulunan kişiler avukat isteme hakkına sahip olup, avukatları ile yeterli ve engelleme olmadan konuşmalarına izin verilmelidir.

Özgürlüğü kısıtlanan bir kişi ailesine veya kendisinin tercih edeceği diğer kişilere yakalandığını, gözaltına alındığını veya hüküm giydiğini bildirme veya herhangi bir başkası tarafından bildirilmesini isteme hakkına sahiptir.

Yasadışı yakalama veya gözaltı mağdurları icra ve infaz edilebilir tazminat hakkına sahiptirler.

Kadınların ve çocukların özel statülerinin korunması amacıyla hukukta bu kişilerin yakalanması, gözaltına alınması ve hüküm giymesi ile ilgili ek hükümler yer almaktadır.

Kolluk görevlileri ancak kesinlikle gerektiğinde ve görevlerini yerine getirmeleri için gerektiği ölçüde **güç kullanabilirler**.

Güç kullanımı kaçınılmaz olursa yasallık, gereklilik ve ölçülülük ilkele-ri gözetilmelidir.

Güç kullanımına başlamadan önce tacizkar olmayan yollar kullanmak için girişimde bulunulmalıdır.

Ateşli silahların kullanılması uç bir önlem (son çare) olarak düşünül-melidir. Ateşli silahlar ancak gözle görülür bir ölüm veya ciddi yara-lanma tehdidi içeren belli koşullarda kullanılabilir. Ateşli silahların kas-ten ölümcül şekilde kullanılmasına ancak yaşamın korunması amacı-y-la artık kaçınılmaz olması halinde izin verilir.

Polis **ateşli silah kullanırken** öncelikle halkın, kendisinin ve son olarak şüphelinin maruz kalabileceği riskleri değerlendirmelidir.

Yasallık, gereklilik ve ölçülülük ilkelerinin gözetilmesini temin amacı-y-la, ateşli silah kullanma olasılığı bulunan her operasyon normalde dört aşamada gerçekleştirilir: kontrol altına alma, planlama, beklen-medik durumların değerlendirilmesi ve brifing.

Bu dört aşamanın her birisinde herhangi bir önlem alınmadan önce derhal bir değerlendirme yapılır. Bu değerlendirmede aşağıdaki hu-suslar göz önünde bulundurulmalıdır:

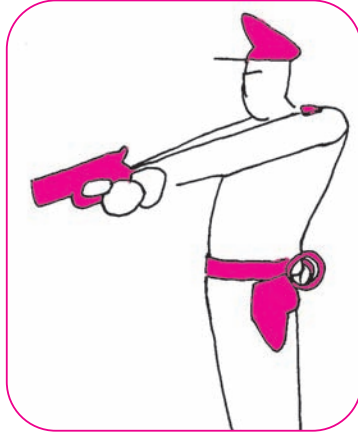
şüphelinin uzaklığı ve yeri;

şüphelinin elindeki silahlar;

özellikle rehine alınmış ise her an yaşam tehdidi.

Raporlama ve inceleme prosedürleri gözetilmeli ve –özellikle ölümle sonuçlanabilecek- yanlış güç kullanımı derhal, kapsamlı ve tarafsız olarak araştırılmalı ve kanıt bulunması halinde güç kullanımı ceza ya-salarının ihlali olarak cezalandırılmalıdır.

Güç kullanımı sorumluluğu hem ilgili memurlar hem de onların üstlerine aittir. Neticede polis teşkilatının kendisi, üst düzey yöneticileri ve yanlış tutumla suçlanan memur veya memurların tamamının adli merciler tarafından sorumlu tutulması söz konusu olabilir.

Kadınlar ve erkekler herhangi bir nedenle ayırım yapılmaksızın her açıdan eşit hak ve özgürlüklere sahiptir.

Çeşitli uluslararası insan hakları belgeleri –ve bilhassa kadınlara karşı her türlü ayrımcılığın önlenmesine ilişkin 1979 Sözleşmesi- kadın haklarını ele almaktadır.

Kadınlara karşı şiddet tüm toplumların etkileyen bir sorundur. Bu sorun Devlet makamlarının kadınlara karşı şiddeti gerek ulusal kanunlar çerçevesinde cezalandırılacak bir suç olarak, gerekse mağdurların insan haklarının bir ihlali olarak görmemesi –ya da doğrudan reddetmesi- nedeniyle kalıcı hale gelmektedir. Kolluk görevlileri her ne zaman aile içi şiddet meydana gelirse olaya kendi yetki bölgelerinde meydana gelen herhangi bir başka suç gibi hareket etmeleri gereklidir.

Kadın yakalama ve gözaltına alma durumunda Kolluk görevlileri kadınların özel gereksinimlerini karşılamasına izin vermeli ve haklarına saygılı olmalıdır.

Kadın suçlularla her zaman için kadın Kolluk görevlileri ilgilenmeli ve kadın tutuklular mutlaka erkeklerden ayrı yerde tutulmalıdır.

Silahlı çatışma koşullarında **kadınlar son derece hassas ve saldırılara açık olup**, özel koruma ve bakıma muhtaçlardır.

Irza tecavüz, fahişeliğe zorlanma ve diğer cinsel şiddet olayları ister uluslararası ister iç silahlı çatışmalarda olsun savaş suçudur.

Çocuk haklarına ilişkin 1989 Sözleşmesi, ağırlıklı olarak çocukların haklarının en iyi şekilde korunması üzerinde durmaktadır. Çocukların kötü muameleye, ihmalkarlığa ve sömürüye karşı korunmasını hedefler.

Çocuklar, yetişkinlerle aynı **temel insan hak ve özgürlüklerine sahiptir**. Çocuklara, özellikle çocukların yargılanması alanında olmak üzere ek koruma sağlayan uluslararası kurallar mevcuttur.

Yakalanan veya gözaltına alınan bir çocuk, tutuklanan veya gözaltına alınan bir yetişkin ile aynı haklara sahiptir. Örneğin, yakalama nedenleri ve neyle suçlandığı derhal çocuğa bildirilmelidir.

Yakalamanın ardından yakalanan çocuğun ebeveynine veya velisine durum bildirilmelidir.

Bir çocuğun **mahkemeye çıkarılmadan önce** gözaltında tutulmasının kaçınılmaz olduğu hallerde gözaltı süresi, o davanın acilen görülmesine olabilecek en yüksek öncelik verilmek suretiyle mutlaka asgari düzeyde tutulmalıdır.

Gözaltındaki çocuklar yetişkinlerden ayrı bir yerde tutulmalıdır. Sanık çocuklar hükümlü çocuklardan ayrı tutulmalıdır.

Silahlı çatışma koşullarında **çocuklar son derece hassas ve saldırılara açık olup**, çatışmanın tarafı olan Devletler çatışmadan etkilenen çocukların korunması ve bakımlarının sağlanması için olabilecek tüm önlemleri almak zorundadırlar.

15 yaşın altındaki çocukların saldırılara karışmasına izin verilmemesi gerektiği gibi silah altına alınmaları da söz konusu olamaz.

Herhangi bir silahlı çatışma ile ilgili nedenlerden dolayı **yakalanan, gözaltına alınan veya hapsedilen çocuklar**, ailelerin aile birimleri olarak alındığı haller dışında yetişkinlerden ayrı bir yerde tutulmalıdır.

Mülteci tabiri ırk, din, uyruk, belli bir sosyal grup veya siyasi düşünceye mensup olma gibi nedenlerden dolayı baskı ve zulme maruz kalacağına dair haklı endişe ve korkuları nedeniyle uyuğunda olduğu ülkenin dışında yaşayan, bu korku ve endişeleri nedeniyle kendi ülkesinin himayesine giremeyen veya girmek istemeyen veya herhangi bir uyuğu olmayan ve yukarıda belirtilen nedenlerden dolayı daha önce sürekli ikamet ettiği ülkeye dönemeyen veya dönmek istemeyen herhangi bir kişiyi ifade eder.

Bazı bölgesel düzenlemeler kapsamında mülteci tanımlaması genişletilmiş ve bir kişinin kendi ülkesinden sürülmesine veya kaçmasına yol açan silahlı çatışma, yabancı işgali, dış müdahaleler, insan haklarının kitlesel ihlali veya kamu düzenini ciddi anlamda bozan diğer olaylar da bu tanımlamaya dahil edilmiştir.

Ülkeleri içinde göç etmek zorunda kalan kişiler ise silahlı çatışma, iç karışıklıklar, insan haklarının sistematik bir şekilde ihlal edilmesi veya doğal ya da insanların neden oldukları afetler nedeniyle aniden veya beklenmedik bir anda evlerini veya sürekli ikamet ettikleri yerleri terk etmeye zorlanan, ancak uluslararası tanınmış bir sınırı geçmemiş olan bireyler ve gruplardır.

Mülteciler genel anlamda tüm insan hakları antlaşmaları ile **koruma altına alınmış olup**, mültecilerin statüsüne ilişkin 1951 Sözleşmesi ve aynı sözleşme uyarınca imzalanan 1967 Protokolü kapsamında ek koruma tedbirleri getirilmiştir.

Ülkeleri içinde göç etmek zorunda kalan kişiler, göçe zorlanmayan insanlarla **aynı hak ve özgürlüklere sahiptirler**; başka bir deyişle sadece uluslararası insan hakları hukuku değil aynı zamanda ulusal hukuk çerçevesinde de koruma altındadırlar.

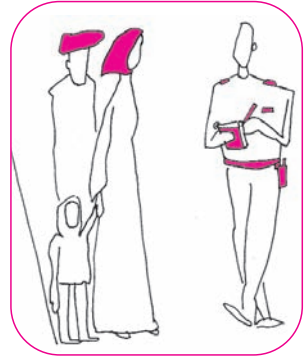
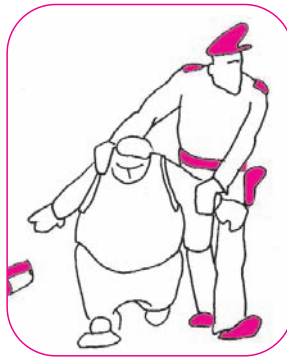
Ülkeleri içinde göç etmek zorunda kalan kişilerin bakım ve korunmasından ilk ve en başta içinde bulundukları **ülkelerin hükümetleri** sorumludur.

Savaş zamanında mülteciler ve iç göçe zorlanan kişiler uluslararası insancıl hukuk çerçevesinde sivil toplumun diğer tüm üyeleri ile aynı özel korunma hakkına sahiptirler.

Sivil toplumun tamamının veya bir kısmının **göçe zorlanması** uluslararası insancıl hukuk ile yasaklanmıştır.

Kolluk görevlileri, mültecilere ve iç göçe zorlanan kişilere gereken koruma ve yardımı sağlayabilmek için onların özel gereksinimlerini bilmek zorundadırlar.

Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği (United Nations High Commissioner for Refugees - UNHCR) mültecilere uluslararası koruma sağlamak ve durumlarına kalıcı çözümler getirmek amacıyla kurulmuştur.

Suç mağdurlarına merhametle ve kişilik onurlarına saygı gösterilerek muamele edilmelidir. Adalet sisteminden yararlanma ve uğradıkları mağduriyetin tazminini isteme hakkına sahiptirler

Suç ve Yetki Suiistimali Mağdurları için Birleşmiş Milletler Temel Adalet İlkeleri Bildirgesi (Mağdurlar Bildirgesi) hükümetlere bu mağdurlara nasıl yardım edecekleri konusunda yol göstermektedir.

Bildirgede suç mağdurları aşağıda belirtildiği şekilde tanımlanmaktadır:

"Bedensel ve ruhsal zarar, duygusal mağduriyet, ekonomik kayıp veya temel haklarından önemli ölçüde mahrum bırakılma gibi, yetki suiistimali de dahil olmak üzere Üye Devletlerin yürürlükteki ceza kanunlarına aykırı eylemler veya ihmalkarlıklar nedeniyle bireysel veya toplu olarak zarar gören kişiler".

Özellikle ciddi suç davalarında ve bilgi istenmesi durumunda **mağdurlara** davalarının gidişatı ve son durumu **hakkında bilgi verilmelidir**.

Mağdurlara ihtiyaç duydukları **maddi, tıbbi, psikolojik ve sosyal yardımlar sağlanmalıdır**.

Mağdurlar kendilerinin ve ailelerinin özel hayatlarının gizliliğinin **korunmasına** ve tehdit ve intikama karşı güvenliklerinin sağlanmasına yönelik **talepte bulunabilirler**.

Yasadışı yakalama veya gözaltı **mağduru olan herhangi bir kişi** icra ve infaz edilebilir tazminat hakkına sahiptir.

Kamu görevlileri veya resmi veya yarı-resmi yetkiyle hareket eden diğer kişilerin ulusal ceza kanunlarını ihlal etmeleri halinde mağdurlara, görevlileri veya memurları zarara neden olan Devletler tarafından tazminat ödenmelidir.

Ateşli silahların veya diğer güçlerin kullanılmasından **zarar gören kişilerin** veya bunların yasal temsilcilerinin idari kovuşturma ve adli kontrol amacıyla yetkili mercilere müracaatında engel çıkarılmamalıdır.

Bildirgede yetki suiistimali mağdurları aşağıdaki gibi tanımlanmaktadır:

"Bedensel ve ruhsal zarar, duygusal mağduriyet, ekonomik kayıp veya temel haklarından önemli ölçüde mahrum bırakılma gibi, yetki suiistimali de dahil olmak üzere ulusal ceza kanunlarını ihlal teşkil etmekle birlikte insan haklarına ilişkin uluslararası kabul görmüş normların ihlali anlamına gelen eylemler veya ihmalkarlıklar nedeniyle bireysel veya toplu olarak zarar gören kişiler".

1949 Cenevre Sözleşmelerinin ve 1977 tarihli iki ek Protokolün **ana hedeflerinden birisi** silahlı çatışma mağdurlarının korunmasıdır. Bu mağdurlar siviller, yaralı, hasta veya kazaya uğramış askeri personel ve savaş esirleri olabilir.

Komuta ve Yönetim

>İzleme ve İnceleme Sorumlulukları

Kolluk servislerinin ekseriyeti ya içişleri bakanlığına ya da adalet bakanlığına bağlı olarak çalışan sivil kurumlardır.

Kolluk görevlilerinin eğitiminde sadece teorik düzeydeki konulara yer vermekle kalınmayıp aynı zamanda uygulamaların gerektiği gibi yapılması amacıyla kursiyerler tarafından edinilen bilginin doğru şekilde hayata geçirilmesinin yolları da açıklanmalıdır.

Polislik bir takım hizmetler verilmesinden meydana gelir. Bu hizmetlerin türü ve kalitesi, Kolluk kurumlarının hizmet verdikleri toplulukların istek ve dileklerini tespit ederek yorumlayabilmelerine bağlıdır.

Kurumun her birimi arasında **etkin iletişim** ve hizmet verdiği toplum ile iyi ilişkiler kurması hayati önem taşımaktadır. Gerek kurum içinde gerekse dışında, bu ilişkiler toplumun istek ve gereksinimlerine cevap verebilen Kolluk uygulamaları için anahtar etkenlerdir.

Asayiş, kamu araştırması konusudur. Şeffaflık esastır; uygulamalar düzenli olarak kaydedilmeli ve değerlendirilmelidir.

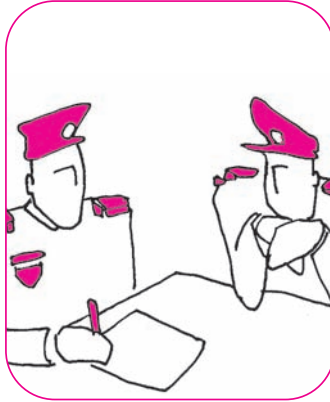
Kolluk kurumları yasal açıdan bir bütün olarak hükümete ve topluma karşı sorumludur. Kurumun yanı sıra kurumda görev yapan görevliler bireysel olarak ulusal ve uluslararası hukuk kapsamında eylemleri nedeniyle sorumlu tutulabilirler.

Kolluk stratejisi ve politikaları geliştirmek kurumun kendisini, hükümeti, adli mercileri ve toplumu bir bütün olarak kapsayan ortak bir çabadır.

Toplumsal üyeleri Kolluk uygulamalarından şikayetçi olabilirler. Bu nedenle kurumun bu tür şikayetleri derhal, derinlemesine ve tarafsız olarak araştırma olanakları bulunmalıdır.

Bazı ÷lkelerde Kolluk uygulamaları hakkındaki Őikayetlerin araŐtırılması ve soruşturulması için bağımsız bir sicil inceleme kurulu bulunmaktadır.

Bir inceleme kuruluna veya belli bir Kolluk kurumuna **Őikayette bulunma hakkının** kullanılması bireyin Őikayetini ceza veya hukuk davaları veya her ikisi çerçevesinde bağımsız bir mahkemeye götürme hakkını ortadan kaldırmaz.

İnsan hakları ihlalleri, ilgili ulusal ceza kanunu ve/veya uluslararası insan hakları standartlarının ihlalidir.

Konuya yasal açıdan yaklaşıldığında insan hakları ancak eylemin veya ihmalin Devlete isnat edilebilmesi durumunda ihlal edilmiş sayılabilir.

Uluslararası düzeyde, Devletler bazı insan hakları antlaşmaları kapsamında oluşturulan bireysel şikayet prosedürleri de dahil olmak üzere çeşitli adli yarı-adli ve siyasi mekanizmalar yoluyla insan hakları uygulamaları nedeniyle sorumlu tutulabilir.

Antlaşmaların yürütülmesini izlemekle görevli organların herhangi birisine iletilen **bireysel şikayetler** ancak ilgili Devletin söz konusu kurumun bu tür şikayetleri almak ve işleme koyma yetkisini tanıması durumunda dikkate alınabilir. Tüm iç hukuk yollarının tükenmiş olması zorunludur.

İç hukuk yolları, ceza veya hukuk davaları, tahkim veya uzlaşma mekanizmaları, bir ulusal ombudsman veya bir ulusal insan hakları komisyonunu kapsar.

Kolluk kurumları gerek ulusal hukuk gerekse Devletin uluslararası hukuk kapsamındaki yükümlülüklerine istinaden insan hakları ihlallerini derhal, ayrıntılı ve tarafsız olarak araştırmakla görevlidirler.

Kolluk görevlilerinin bireysel sorumluluklarının garanti edilebilmesi için **etkin izleme ve inceleme prosedürleri oluşturulmalı ve devamlılığı sağlanmalıdır**.

Bireylerin tutuklanması ve gözetimine alınması, arama yapılması, kişisel mal varlığına el konulması ve ölümcül güç de dahil olmak üzere güç kullanımı Kolluk kurumlarına görevlerini yerine getirirken yardımcı olmak amacıyla verilen **yetkililerdir**. Polisiye görevlerden sorumlu tüm kurumlar bu görevlerini kanunlar çerçevesinde ve uluslararası insan hakları standartlarını eksiksiz uygulamak suretiyle yerine getirmelidir.

Demokratik toplumlarda polis, suçu tespit eder, suçla savaşı ve herhangi bir acil durumda insanlara yardımcı olur. Bu polisin görevidir ve çocuklar, kadınlar, ülkeleri içinde göç etmek zorunda kalmış bireyler ve mülteciler gibi hassas gruplar da dahil olmak üzere hiçbir ayırım yapılmaksızın toplumun tüm bireylerini kapsamalıdır.

Davranış ve tutum kuralları ve/veya etik kuralları bulunan **profesyonel kurumlar olarak** polis kuvvetleri hizmet ettikleri toplumlara karşı sorumludur. Bu kurumlar Kolluk uygulamalarının doğru yapılmasını teminat altına alan bir yasal çerçevede çalışırlar. Polisin eylemleri yasal olmalı ve ancak gerektiği takdirde ölçülü olarak yapılmalıdır. Polis kurumları personelinin eylem ve hareketlerini izlemelidir. Bu izleme ve denetlemenin amacı, polisin yaptığı insan hakları ihlallerinin derinlemesine araştırılabilmesi ve gereken yaptırımların uygulanabilmesi ve önlemlerin alınabilmesidir.

Kolluk görevlileri uyacaklarına yemin ettikleri kanunları bilmeli, saygı duymalı ve kanunları anlayıp uygulayabilmelidir. Ancak bu uygulamalar kurumsal olarak köklü bir şekilde yerleştiği ve Kolluk görevlilerinin insan hakları standartlarına bağlılıklarını gözler önüne serdikleri takdirde hizmet verdikleri toplumun güvenini, saygısını ve sevgisini kazanacaklardır.

Kolluk görevlileri, silahlı çatışmada rol almaları durumunda uluslararası insancıl hukuk kurallarına da eksiksiz riayet etmek zorundadırlar.

Bu belgelerin ve içeriklerinin **ayrıntılı bir listesi** Birleşmiş Milletler mü-racaat merkezlerinde ve www.un.org ve www.unhchr.ch gibi websi-telerinde mevcuttur.

ACHPR

İnsan Hakları ve Halkların Haklarına İlişkin Afrika Antlaşması

ACHR

İnsan Haklarına İlişkin Amerika Sözleşmesi;

PEKİN KURALLARI

Çocuk Yargılama Yönetimine İlişkin Birleşmiş Milletler Standart Asga-ri Kuralları

İLKELER BÜTÜNÜ

Her Türlü Gözaltı ve Mahkumiyet Halinde Herkesin Korunmasına Yö-nelik İlkeler Bütünü

BPUFF

Güç ve Ateşli Silah Kullanımına İlişkin Temel İlkeler

CAT

İşkenceye ve Diğer Zalimane, İnsanlıkdışı veya Küçültücü Muamele veya Cezaya Karşı Sözleşme

CCLEO

Kolluk Görevlileri Davranış Kuralları

CEDAW

Kadınlara Karşı Her Türlü Ayrımcılığın Ortadan Kaldırılmasına İlişkin Sözleşme

CERD

Her Türlü İrk Ayrımının Ortadan Kaldırılmasına İlişkin Sözleşme

CHR

İnsan Hakları Komisyonu

CPPCG

Soykırım Suçunun Önlenmesi ve Cezalandırılmasına İlişkin Sözleşme

CRC

Çocuk Hakları Sözleşmesi

CRSR

Mültecilerin Statüsüne İlişkin Sözleşme

ECHR

İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunmasına İlişkin Avrupa Sözleşmesi (Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi)

ECOSOC

Ekonomik ve Sosyal Konsey

IBHR

Uluslararası İnsan Hakları Senedi

(İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi, Kişisel ve Siyasal Haklara İlişkin Uluslararası Sözleşme, ve Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklara İlişkin Uluslararası Sözleşme'nin ortak tanımı)

ICCPR

Kişisel ve Siyasal Haklara İlişkin Uluslararası Sözleşme

ICESCR

Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklara İlişkin Uluslararası Sözleşme

ICJ

Uluslararası Adalet Mahkemesi

IDP

Ülkesi içinde göç etmek zorunda kalan kişi

IHL

Uluslararası İnsancıl Hukuk

OAS

Amerika Devletleri Örgütü

OAU

Afrika Birliği Örgütü

SMR

Mahkumlara Muameleye İlişkin Standart Asgari Kurallar

UDHR

İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi

UNHCR

Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği

UNHCHR

Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Yüksek Komiserliği

UNRPJ

Özgürlükleri Elinden Alınmış Çocukların Korunmasına İlişkin Birleşmiş Milletler Kuralları

MAĞDURLAR BİLDİRGESİ

Suç ve Yetki Suiistimali Mağdurları İçin Temel Adalet İlkeleri Bildirgesi

notlar

Uluslararası Kızılhaç Komitesi (International Committee of the Red Cross- ICRC), insancıl misyonu sadece savaş ve iç şiddet mağdurlarının hayatlarını ve insanlık onurlarını korumak ve onlara yardım etmek olan, ayırım gözetmeyen, tarafsız ve bağımsız bir kuruluştur. Çatışma durumlarında Uluslararası Kızılhaç ve Kızılay Hareketi tarafından yürütülen uluslararası yardım etkinliklerini yönlendirir ve koordine eder. Aynı zamanda, insancıl hukukun ve evrensel insancıl ilkelerin geliştirilmesi ve güçlendirilmesi suretiyle acıların önlenmesine çalışır. 1863 yılında kurulan Uluslararası Kızılhaç Komitesi, Uluslararası Kızılhaç ve Kızılay Hareketinin ortaya çıkış merkezindedir.

ICRC